

УДК 616.316.5-002-022-092

**СТАН ПРО/АНТИОКСИДАНТНОЇ СИСТЕМИ
ХВОРИХ З МЕДИКАМЕНТОЗНОЮ
КРОПИВ'ЯНКОЮ**

В.В.Довгий*Луганський державний медичний університет***Вступ**

Сучасні уявлення про сутність патологічних процесів в організмі ґрунтуються на признанні провідної ролі ушкодження клітинних та субклітинних біомембрани [14]. Порушення бар'єрних властивостей (збільшення проникності, в'язкості, порушення цілісності ліпідного шару) клітинних мембрани призводить до розвитку патологічного процесу [19]. Підвищення активності процесів вільнорадикального окислення у фізіологічних умовах розглядається як адаптаційна реакція організму на дію стресових чинників [14]. В той же час залишок їх радикалів - найактивніший, який ушкоджує клітинні мембрани, бо активні форми кисню (синглетний кисень, супероксиданіон-радикал, пероксид водню) індукують і розвивають вільнорадикальне окислення. Кінцеві продукти ПОЛ, зокрема дієнові кон'югати (ДК), володіють токсичними властивостями за рахунок роз'єдання окислювального фосфорилування та інактивації тіолових ферментів [6].

Дослідженнями низки авторів [1,2,4,6] доведено, що розвиток сенсибілізації до медикаментів, яка останнім часом доволі часто виникає у дитячому віці [5,9,11-13,18], відбувається на тлі дистресу (перенапруги адаптації) та супроводжується активізацією перекисного окислення ліпідів (ПОЛ). Залишок продуктів ПОЛ ушкоджує клітинні мембрани, що індукує подальше вільнорадикальне окислення. Потік низькомолекулярних алергенів (гаптенів) зустрічає в організмі захисні бар'єри. Особливе місце серед них займають ферментативні системи, які каналізують перетворення жиророзчинних органічних речо-

вин у полярні метаболіти у реакціях окислення, відновлення, гідролізу та синтезу [15,17].

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Роботу виконано відповідно до основного плану науково-дослідних робіт (НДР) Луганського державного медичного університету за темою НДР "Імунологічні та метаболічні порушення в імунокомприметованих дітей при медикаментозній гіперчутливості та їх корекція" (№ держреєстрації 0109U000822).

Метою роботи було вивчення зміни концентрації проміжних та кінцевих продуктів ПОЛ та активність ферментів системи антиоксидантного захисту (АОЗ) у хворих з медикаментозною гіперчутливістю.

Матеріали та методи дослідження

Обстежено 45 дітей із крапив'янкою, в яких відзначена медикаментозна гіперчутливість (МГ), яка розвинулася на фоні лікування. Вік хворих від 5 до 12 років, середній вік - $7,4 \pm 0,5$ років, з яких 23 дівчат та 22 хлопчиків. У всіх дітей гостра крапив'янка спостерігалася вперше. У 29 (64,4%) хворих в анамнезі відмічалися повторні ГРЗ (діти з групи часто тривале хворіючи), з яких у частини (19 - 65,5%) хворих були діагностовано ускладнення з боку бронхолегенової системи (гострий бронхіт, пневмонія). У 16 (35,6%) пацієнтів діагностовано хронічний тонзиліт і ще у 11 (24,4%) дітей - гіперплазія глоткових міндалін різного ступеню. У 17 (37,8%) хворих із МГ відмічалася супутня хронічна патологія системи травлення (дискинезія жовчного міхура, хронічний гастрит).

В якості чиннику, який викликав захворювання, всі хворі відмічали вплив прийом ліків, з яких у 27 (60,0%) пацієнтів - нестероїдні протизапальні засоби (аспірин, парацетамол, не-місил), у 9 (20,0%) дітей - в анамнезі алергічні реакції на вживання полівітамінів, 3 (6,7%) - на заспокійливі засоби (фенозепам, сібазон) і решта (6 дит.; 13,3%) не змогли чітко вказати лікарський засіб, який викликав хворобу. Моносенсібілізація виявлена у 19 (42,2%) пацієнтів, тоді як у решти обстежених відмічалася полісенсібілізація, в тому числі і до

немедикаментозних (побутові, харчові) алергенів. Необхідно відзначити, що батьки 19 (42,2%) хворих дітей самостійно призначали медикаменти без консультацій з лікарем.

У 17 (37,8%) обстежених діагностовано розвиток гострої крапив'янки через 7-9 днів після первинного прийому медикаментів, однак у більшості (62,2%) хворих клінічні прояви захворювання розвинулися протягом 6-12 год. після повторного введення лікарського препарату.

У всіх обстежених хворих було діагностовано запальні зміни - ерітему та набряк шкіри в уражених ділянках. Висил виступав над поверхнею шкіри у виглядів пухирців різного розміру. У 11 (24,4%) хворих розмір пухирців мав 2-4 мм, у 18 (40,0%) пацієнтів - до 5-8 мм і у 10 (35,6%) дітей пухирців досягали 1-1,2 см у діаметрі. У 14 пацієнтів спостерігалися пухирі з рідиною у центрі. Шкіряний синдром локалізувався на обличчі - 16 пацієнтів (35,6%), кінцівки рук - 14 пацієнтів (31,1%), гомілки - 8 хворих (17,8%), тулубі - 18 осіб (40,0%). При чому у 28 (62,2%) хворих ураження шкіри захоплювало більше однієї анатомічної області, тобто мав генерализований характер. На інтенсивний свербіж скаржилися 16 (35,6%) хворих та у решти пацієнтів свербіж був помірним.

Біохімічні тести були проведені для дослідження інтенсивності перекисного окислення ліпідів (ПОЛ) оцінювали за вмістом у крові малонового діальдегиду (МДА) та дієнових кон'югатів (ДК) спектрофотометрично [3]. Вивчали активність ферментів системи АОЗ - каталази (КТ) [8] та супероксиддисмутази (СОД) спектрофотометрично [10]. Обчислювали інтегральний індекс Ф як співвідношення СОД*КТ/МДА [16].

Математичну обробку отриманих даних проводили на персональному комп'ютері Intel Core 2 Duo 2,66 GHz, Microsoft Windows^{xp} professional з використанням пакетів ліцензійних програм Microsoft Office 2003, Microsoft Excel Stadia 6.1/prof та Statistica [7].

Отримані результати та їх обговорення

Вивчення показників ПОЛ у хворих на гостру медикаментозну крапив'янку дозволило встановити активацію процесів

пероксидації ліпідів, ступінь виразності якого залежала від форми МГ та розповсюдженості алергічного процесу на шкірі. Активація ПОЛ характеризувалася накопиченням у сироватці крові хворих основних метаболітів пероксидації ліпідів - проміжних (ДК) і кінцевого (МДА) (табл. 1).

Таблиця 1

Рівень ПОЛ у хворих на крапив'янку (М±ш)

Показники	Норма	Обстежені хворі (n=45)	Межі коливань	P
МДА, мкмоль/л	3,6±0,2	10,0±0,5 ***	4,0-15,0	<0,001
ДК, мкмоль/л	6,25±0,12	14,1±0,8 **	8,7-20,6	<0,01
ГПЕ, %	3,1±0,3	9,9±0,4 **	5,1-12,2	<0,01

Примітка: в табл. 1 та 3 вірогідність різниці показників вирахувана між показником групи та нормою при Р<0,05 - *; Р<0,05 - ** та Р<0,001 - ***

Концентрація проміжних продуктів ліпопероксидації (ДК) складала 14,1±0,8 мкмоль/л, що в середньому в 2,26 разів вище нормальних значень (Р<0,01). Кратність збільшення означеного показника у гострому періоді МГ коливалася від 1,4 до 3,3 разів (Р<0,01). Індивідуальний аналіз показав, що у більшості хворих (26 дит., 57,8%) рівень ДК знаходився в межах 11,7-14,6 мкмоль/л., у 9 (20,0%) дітей - від 14,7 до 17,5 мкмоль/л, і по 5 (11,1) хворих цей показник був максимальним (17,6-20,6 мкмоль/л) і мінімальний (8,7-11,6 мкмоль/л).

Взаємозв'язок між розповсюдженістю медикаментозної крапив'янки у дітей та змінами показника рівня проміжного продукту ПОЛ мав певну кореляцію. У пацієнтів на крапив'янку з ураженням однієї анатомічної областей (обличчя або грудей, тощо) і наявністю пухирців розміром до 4 мм підвищення концентрація ДК у сироватці крові була мінімальною і складала у середньому 9,1±0,5 мкмоль/л, що вірогідно від норми не відрізнялося. При цьому зростання проміжної речовини ПОЛ у пацієнтів із генерализованою формою МГ відмічалося вдвічі, складаючи у середньому 12,7±0,9 мкмоль/л (Р<0,01). Максимальне підвищення ДК було виявлено у 5 (11,1%) хворих із полівалентною алергією (медикаментозною та харчовою) і

дорівнював у середньому $18,4 \pm 0,8$ мкмоль/л, що у 2,9 рази було більше норми ($P < 0,001$) та у 1,6 рази перевищувало показник хворих з моновалентною МГ.

Отже, отримані дані свідчать, що мінімальні зсуви з боку проміжного продукту пероксидації ліпідів - ДК спостерігалися серед обстежених із моновалентною формою та обмеженим ураженням шкіри крапив'янкою. Водночас він значно підвищувався у хворих із комбінованою алергією та розповсюдженою формою із великими пухирями.

Таблиця 2
Градацій показників ПОЛ у хворих на МГ

Показник	Градацій показника						
	4-5,2	5,3-6,5	6,6-7,8	7,9-9,1	9,2-10,4	10,5-11,7	11,8 і вище
МДА	2/4,4	4/8,9	7/15,6	8/17,8	10/22,2	8/17,8	6/13,3
	хворі						
	норма						
							$3,6 \pm 0,2$ мкмоль/л
ДК	8/7,9,6	9/7-11,6	11,7-12,3	12/4-14,6	14/7-15,9	16/0-17,6	17,7-20,6
	хворі	2/4,4	3/6,7	5/11,1	21/46,7	6/13,3	3/6,7
	норма						$6,25 \pm 0,12$ мкмоль/л
ПГЕ	5/1-6,1	6/2-7,2	7/3-8,3	8/4-9,4	9/5-10,5	10/6-11,6	11,7-12,8
	хворі	3/6,7	5/11,1	8/17,8	9/20,0	10/2,22	7/15,6
	норма						$6,25 \pm 0,12$ мкмоль/л

Примітка: у чисельнику - абсолютна кількість хворих, у знаменнику - % від загальної кількості хворих в даній групі.

Аналогічна динаміка відмічалася і стосовно рівня кінцевої речовини пероксидації ліпідів - МДА (табл. 1). В обстежених хворих відбувалося підвищення кінцевого метаболіту ПОЛ у середньому до $10,0 \pm 0,5$ мкмоль/л, тобто рівень даного показника в 2,8 рази було вище за норму. Встановлено, що при генералізованій формі крапив'янки концентрація МДА була вірогідно вище, ніж у пацієнтів з обмеженою формою хвороби. Максимальне значення даного показника виявлялося у пацієнтів із генералізованою формою МГ, в яких рівень МДА складав у середньому $11,5 \pm 0,8$ мкмоль/л, тобто вище норми в 3,2 разів (при нормі $3,6 \pm 0,2$ мкмоль/л; $P < 0,01$). В групі хворих з обмеженим алергічним ураженням шкіри спостерігалося менш істотне підвищення концентрації кінцевого продукту ПОЛ у крові - $7,4 \pm 0,3$ мкмоль/л ($P < 0,05$). У пацієнтів з мо-

новалентною формою МГ його рівень зростав у середньому в 1,9 разів і складав $6,6 \pm 0,8$ мкмоль/л ($P < 0,01$), а при полісенсибілізації - в 2,6 разів ($P < 0,01$). Індивідуальний аналіз показав, що у 6 (31,7%) обстежених із моновалентною формою гіперчувствливості підвищення концентрації МДА було незначним і його середній рівень дорівнював $4,1 \pm 0,2$ мкмоль/л ($P > 0,05$), що було на рівні верхньої межі норми. Клінічно це були хворі, в яких крапив'янка була обмежена однією анатомічною областю з помірно вираженою гіперемією. У 4 (15,4%) хворих з комбінованою сенсибілізацією та генералізованою формою крапив'янки відмічено максимальне зростання концентрації МДА до $13,4 \pm 0,3$ мкмоль/л ($P < 0,01$) (табл. 2).

Для вивчення впливу процесів пероксидації ліпідів на стан еритроцитарних біомембраними проаналізовано виразність ступеня перекисної резистентності еритроцитів (ПРЕ) за показником перекисного гемолізу еритроцитів (ПГЕ). Встановлено, що майже у всіх пацієнтів при надходженні до стаціонару відбувалося достовірне підвищення рівня ПГЕ, що складало у середньому $9,9 \pm 0,4\%$ (при нормі $3,1 \pm 0,3\%$; $P < 0,01$). Коливання показник ПГЕ у обстежених хворих на МГ складалися від 5,1 до 12,8 % (табл. 1).

В цілому у хворих із моновалентною формою МГ вміст ПГЕ перевищував норму у середньому вдвічі, досягаючи значення $6,5 \pm 0,2\%$ (при нормі $3,1 \pm 0,3\%$; $P < 0,01$), а при полівалентній сенсибілізації - у 3,3 рази ($10,1 \pm 0,8\%$; $P < 0,001$). Водночас, при обмеженому ураженні шкіри крапив'янкою (одна - дві анатомічні області) показник ПГЕ був мінімальним (не вище 5,5%), тоді як при генералізованій формі МГ його рівень був максимальним (до 12,8%).

Таким чином, у хворих з МГ відмічається зростання рівня метаболітів ПОЛ, а саме ДК і МДА, що вказує на активацію процесів пероксидації ліпідів. Активація процесів ПОЛ є важливим патофізіологічним механізмом розвитку ендотоксикозу [6]. Підвищений рівень токсичних продуктів ПОЛ порушують проникливість клітинних мембрани, ушкоджують внутрішньоклітинні органели та змінюють метаболізм клітини.

При вивченні стану системи АОЗ було встановлено, що у хворих на МГ активність КТ у середньому складала $271 \pm 10,1$ МО/мг Hb (при нормі 392 ± 11 МО мг/Нb; $P < 0,05$), тобто даний показник був в середньому нижче норми в 1,4 разів. Рівень СОД дорівнювала $14,1 \pm 2,1$ МО/мг Hb, що удвічі нижче за нормальні значення (табл. 3).

Таблиця 3
Показники системи АОЗ у хворих на МГ ($M \pm m$)

Показники	Норма	Обстежені хворі (n=45)	Межі коливань	P
КТ, МО/мг Нb	$392 \pm 11,0$	$271 \pm 10,1$	238 - 406	<0,01
СОД, МО/мг Нb	$29,5 \pm 2,4$	$14,1 \pm 2,1$	10,5 - 32,8	<0,01
Ф	3217 ± 15	$635,9 \pm 11$	2189 - 470	<0,001

Активність КТ у хворих з моновалентною МГ знижувалася не більше ніж в 1,3 разів, тоді як у пацієнтів з полісенсибілізацією - майже удвічі у порівнянні з нормою ($P < 0,05-0,01$). Порівняння рівня активності КТ із розповсюдженістю алергічного процесу довели їх позитивну кореляцію. Так, при ураженні медикаментозною крапив'янкою однієї анатомічної області (обличчя, груди, живота) її рівень помірно знижався до 326 ± 8 МО мг/Нb, або залишався в межах норми ($370 \pm 9,5$ МО мг/Нb), тоді як при розповсюдженні алергічного процесу на дві анатомічні області активність КТ зменшувалася до $242 \pm 6,8$ МО мг/Нb. У хворих з генералізованою формою рівень показника КТ дорівнювала 236 ± 10 МО мг/Нb, що було в 1,2 рази нижче, ніж при обмеженому перебігу і в 1,6 рази у порівнянні з нормою ($P < 0,01$). Найбільш низький рівень ферменту системи АОЗ було зареєстровано у пацієнтів з токсико-алергічними реакціями на медикаменти - 223 ± 7 МО мг/Нb ($P < 0,001$).

Зміни активності КТ: у 25 (55,6%) хворих відмічалося зниження (280-340 МО/мг Нb), у 11 (24,4%) дітей - в межах норми (208-279 МО/мг Нb) та у 9 (20,0%) пацієнтів - підвищення (365-389 МО/мг Нb) (табл. 4).

Таблиця 4

Зміни активності ферментів системи АОЗ
у хворих на МГ

Показник	норма	Характер змін активності ферменту		
		нормальне значення	зниження	зростання
КТ, МО/мг Нb	392 ± 11	11/24,4	25/55,6	9/20,0
СОД, МО/мг Нb	$29,5 \pm 2,4$	9/20,0	29/64,4	7/15,6

Примітка: у чисельнику - абсолютна кількість хворих, у знаменнику - % від загальної кількості хворих в даній групі.

Активність СОД у хворих на МГ у більшості (29 осіб; 64,4%) обстежених була зниженою. При цьому даний показник в групі пацієнтів із генералізованою формою крапив'янки складав у середньому $17,6 \pm 0,7$ МО/мг Нb (при нормі $28,2 \pm 0,8$ МО/мг Нb), тобто кратність різниці була 1,6 рази ($P < 0,01$). У хворих з обмеженим ураженням - $20,4 \pm 0,6$ МО/мг Нb, що було в 1,4 рази менше від норми ($P < 0,05$). В той же час, у пацієнтів з моновалентною МГ відмічалося зменшення рівня СОД у середньому до $20,6 \pm 0,8$ МО мг/Нb, а максимальне зниження активності ферментів системи АОЗ було зареєстровано у пацієнтів при комбінованій алергізації з розвитком генералізованої форми крапив'янки для СОД $13,5 \pm 0,8$ МО мг/Нb. Отже, активність ферментів системи АОЗ залежала від розповсюдженості та валентності сенсибілізації МГ.

Детальний аналіз активності ферментів (КТ та СОД) системи АОЗ показав зниження обох ферментів у 27 (60,0%) пацієнтів із медикаментозною крапив'янкою, а у решти обстежених виявлені різноспрямовані зміни - зменшення активності СОД на тлі підвищення активності КТ. У 9 (47,4%) хворих з моновалентною та 3 (11,5%) осіб з полівалентною формою МГ при надходженні до стаціонару відмічалось зростання активності як каталази, так і СОД. У клінічному плані це були хворі з обмеженим алергічним процесом. У 4 (21,1%) осіб з моновалентною, 3 (11,5%) пацієнтів з комбінованою гіперчувствливістю мали місце різnobічні зсуви з боку активності цих ферментів: активність каталази, як правило, дещо зростала, в

середньому до $399,2 \pm 3$ МО мг/Нв ($P > 0,05$ щодо норми), в той час як активність СОД мала тенденцію до зниження ($19,4 \pm 1,8$ МО мг/Нв; $P > 0,05$).

При аналізі значення інтегрального індексу Φ , який сумарно відбиває про- та антиоксидантний потенціал крові, виявлено, що незважаючи на різний ступінь змін активності ферментів системи АОЗ, у всіх хворих на МГ мав чітко виражену тенденцію до зниження (при нормі 3217 ± 15 ; $P < 0,001$). На момент надходження пацієнта до стаціонару був у межах від 882 ± 7 до 497 ± 4 , тобто кратність різниць з нормою складала 3,6 - 6,5 разів. Так, у хворих із моновалент-ною формою МГ коефіцієнт Φ був знижений в середньому в 3,3 разів, з комбінованою - 6,5 рази ($P < 0,001$), що свідчить про дисбаланс показників ПОЛ/АОЗ. Показово, що особливо значно знижувалася активність СОД, що нами розцінювалось несприятливим в плані прогнозування перебігу захворювання та його виходів.

Висновки

1. У хворих в гострий період МГ відмічалася виразна дискоординація метаболічних процесів, що проявлялося підвищенням процесів ПОЛ, перш за все накопиченням у крові їхніх проміжних (ДК) та кінцевих (МДА) продукті.

2. Водночас в обстежених хворих спостерігалося пригнічення активності ферментів системи АОЗ. Найбільш виражено процеси ПОЛ-АОЗ відбуваються при генералізованій формі з полівалентною сенсибілізацією, тому інтегральний коефіцієнт Φ , що характеризує співвідношення прооксидантних та антиоксидантних властивостей крові у таких хворих був знижений більш значно.

3. У подальшому доцільно було вивчити стан системи ПОЛ-АОЗ у хворих на МГ залежності від засобу проведеної терапії.

Література

1. Балаболкін І.І. Клініко-патогенетические варианты лекарственной аллергии у детей и ее диагностика / И.И. Балаболкін, Е.С.Тюменцева, Л.В. Павловская // Педиатрия. - 2005. - № 2. - С.76-81.

2. Васнева Ж.П. Особенности состояния систем общего и специфического иммунитета у пациентов с лекарственной гиперчувствительностью / Ж.П. Васнева, И.П.Балмасова // Аллергология и иммунология. - 2003. - № 1. - С.41-47.

3. Гавrilov B.B. Анализ методов определения продуктов ПОЛ в сыворотке крови по тесту с ТБК / Б.В. Гаврилов, А.Р. Гаврилова, Л.М. Мажуль // Вопросы медицинской химии. - 1987. - Т. 33, № 1. - С. 118 - 123.

4. Ивашина Н.Ю. Все ли мы знаем о лечебных возможностях антиоксидантов? / Н.Ю.Ивашина, Ю.О.Шульпекова, В.Г.Ивашин // Русский медицинский журнал. - 2000. - № 4. - С.182-184.

5. Кочерги Н.Г. Кожный синдром лекарственной болезни / Н.Г.Кочерги, О.Л.Іванов // Терапевтический архив. - 2005. - № 1. - С. 80-81.

6. Кошелева И.В. Показатели перекисного окисления липидов у больных дерматозами и влияние на них озонотерапии / И.В.Кошелева, О.Л.Іванова, А.Г.Куликов // Российский журнал кожных и венерических болезней. - 2001. - № 4. - С.34-37.

7. Лапач С.Н. Статистические методы в медико-биологических исследованиях с использованием Excel / С.Н. Лапач, А.В. Чубенко, П.Н. Бабич. - Киев: Морион, 2000. - 320 с.

8. Метод определения активности каталазы / М.А.Королюк, Л.И.Іванова, И.Г.Майорова, В.Е.Токарев // Лабораторное дело. - 1988.- № 1.- С.16-18.

9. Новиков Д.К. Побочные аллергические реакции на лекарства и медикаменты в дерматологии / Д.К.Новиков, Ю.В.Сергеев, П.Д.Новиков // Иммунопатология, аллергология, инфектология. - 2003. - № 3. - С. 45-67.

10. Поберезкина Н.Б. Биологическая роль супероксиддисмутазы / Н.Б.Поберезкина, Л.Ф.Осінська // Український біохіміческий журнал. - 1989.- Т.61., № 2. - С.14-27.

11. Пухлик Б.М. Медикаментозна алергія - важлива медична і соціальна проблема / Б.М.Пухлик // Вісник фармакології та фармації. - 2007. - № 7. - С.12-18.

12. Пухлик Б.М. Актуальні проблеми лекарственої алергії / Б.М.Пухлик, Д.И.Заболотний // Лікування та діагностика. - 2002. - № 3. - С. 29-34
13. Свінціцький А.С. Медикаментозна алергія як актуальна проблема сучасної практичної медицини / А.С. Свінціцький // Клінічна фармація. - 2007. - № 3. - С. 12-21.
14. Туунов Л.А. Механизмы естественной детоксикации и антиоксидантной защиты / Л.А.Туунов // Вестник РАМН.- 1995.- № 3.- С. 9-13.
15. Федосеева В.Н. Факторы риска возникновения аллергопатологии / В.Н. Федосеева, В.Д.Іванов, Т.Г.Федоскова // Вестник Российской АМН.- 2006. - № 5. - С. 39-43.
16. Чевари С. Определение антиоксидантных параметров крови и их диагностическое значение / С.Чевари, Т.Андрял, Я.Штренгер // Лабораторное дело. - 1991. - № 10. - С.9-13.
17. Чернушенко Е.Ф. Лекарственная аллергия / Е.Ф. Чернушенко // Doctor.- 2003. - № 6. - С. 9-12.
18. Huang S.W. Медикаментозна алергія у дітей / S.W.Huang // Медицина світу, грудень 2002.
19. Oxidants, Antioxidants and Disease Prevention // ILSI Europe Report Series. - Brussels, 2000. - Р. 1-4.

Резюме

Довгий В.В. Стан про/антиоксидантної системи хворих з медикаментозною крапив'янкою.

У хворих в гострий період крапив'янки при медикаментозній гіперчувствливості у сироватці крові відмічається підвищеннем продуктів пероксидації ліпідів, перш за все накопиченням у крові їхніх проміжних та кінцевих продуктів. На тлі зростання показників ПОЛ спостерігається пригнічення активності ферментів системи АОЗ, тому інтегральний коефіцієнт Φ , що характеризує співвідношення прооксидантних та антиоксидантних властивостей крові у таких хворих був суттєво знижений.

Ключові слова: крапив'янка, медикаментозна гіперчувствливість, патогенез, ліпопероксидація, антиоксидантний захист, дитячий вік.

Резюме

Довгий В.В. Состояние про/антиоксидантной системы у больных с медикаментозной крапивницей.

У больных в острый период крапивницы при медикаментозной ги-

перчувствливости в сыворотке крови отмечалось повышение продуктов пероксидации липидов, прежде всего за счет накопления в крови промежуточных и конечных продуктов. На фоне повышения показателей ПОЛ наблюдалось угнетение активности ферментов системы АОЗ, поэтому интегральный коэффициент Φ , характеризующий соотношение прооксидантных и антиоксидантных свойств крови в обследованных больных был существенно сниженным.

Ключевые слова: крапивница, медикаментозная гиперчувствительность, патогенез, липопероксидація, антиоксидантная защита, детский возраст.

Summary

Dovgiy V.V. State of the pro/antioxidant system at a medicinal hypersensitivity at children.

At patients in a sharp period of hives at medicinal giper-chuvstvitelnosti the rise of products of lipoperoxidation registered in the whey of blood, foremost due to accumulation in the blood of intermediate and eventual products. On a background the rise of indexes lipoperoxidation there was oppression of activity of enzymes of the antioxidant protection system, therefore integral index Φ , characterizing correlation of prooxidant and antioxidant properties of blood in the inspected patients was substantially lowered.

Key words: nettle-rash, medicinal hypersensitivity, pathogenesis, lipoperoxidation, antioxidant protection system, child's age.